

Till Ålands landskapsregering

24.11.2022

Landskapsförordning om ersättning för djurens välbefinnande

INNEHÅLL

Landskapsförordning om ersättning för djurens välbefinnande	1
Bakgrund	1
Beredning	2
Förslag.....	2
Verkningar	2
Detaljmotivering	3
Förordningstext.....	6
L A N D S K A P S F Ö R O R D N I N G om ersättning för djurens välbefinnande	6
Bilaga	12

Föreslås att en landskapsförordning om ersättning för djurens välbefinnande utfärdas med stöd av 5 § 5 mom., 9 § 3 mom., 29 § 2 mom. och 32 § 5 mom. landskapslagen (2023:xx) om finansiering av landsbygdsnäringsar.

I landskapsförordningen föreslås ingå närmare bestämmelser om djurartspecifika åtgärder för djurens välbefinnande samt om deras innehåll. Bestämmelserna omfattar val av åtgärder, beräkning av antal djur, beviljande av ersättning för djurens välbefinnande samt storleken på och utbetalning av ersättning. Åtgärder för djurens välbefinnande kan väljas på gårdsbruksenheter med nötkreatur eller får och getter.

Bakgrund

I samband med reformen av Europeiska unionens gemensamma jordbrukspolitik reviderades Europeiska unionens lagstiftning om den gemensamma jordbrukspolitikerna inför nästa finansieringsperiod. Under finansieringsperioden åren 2023–2027 grundar sig den Europeiska unionens åtgärder för utveckling av landsbygden på följande förordning:

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 om fastställande av regler om stöd för de strategiska planer som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikerna (strategiska GJP-planer) och som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt om upphävande av förordningarna (EU) nr 1305/2013 och (EU) nr 1307/2013. (Nedan kallas rättsakten *förordningen om strategiska planer*).

Åtgärderna för utveckling av landsbygden i medlemsstaterna baserar sig på en strategisk plan som medlemsstaten utarbetat på grundval av förordningen om strategiska planer, som den Europeiska kommissionen har godkänt. Åtgärderna för utveckling av landsbygden på Åland ingår i Finlands strategiska plan för den gemensamma jordbrukspolitikerna för 2023–2027 (CAP-plan). Ersättningen för djurens välbefinnande är en del av Finlands CAP-plan. Bestämmelser om ersättning för djurens välbefinnande

finns i artikel 70 i förordningen om strategiska planer. Europeiska kommissionen godkände Finlands CAP-plan den 31 augusti 2022 (kommissionens genomförandebeslut C (2022) 6022).

Nationella bestämmelser om ersättningen för djurens välbefinnande finns i landskapslagen (2023:xx) om finansiering av landsbygdsnäringsar, som träder i kraft den x.x.2023. I stöd av landskapslagens 5 § 5 mom., 9 § 3 mom., 29 § 2 mom. och 32 § 5 mom. kan landskapsregeringen utfärda närmare bestämmelser om ersättning för djurens välbefinnande.

Beredning

Ärendet har beretts som ett tjänstemannauppdrag av lagberedningen i samarbete med näringsavdelningen vid Ålands landskapsregering utgående från ett utkast framtaget av jordbruksbyrån.

Förslaget har skickats på remiss till Ålands natur- och miljö, Ålands producentförbund, Ålands hushållningssällskap, Ålands fåravelsförening r.f., Föreningen Ålandsfåret r.f., Ekologiska odlarna, Ålands landsbygdscenter, Ålands miljö- och hälsoskyddsmyndighet samt landskapsregeringens miljöbyrå.

Förslag

Föreslås att en landskapsförordning om ersättning för djurens välbefinnande utfärdas. Ersättning för djurens välbefinnande har inte ingått i tidigare program för landsbygdens utveckling i landskapet Åland och därmed finns inte en gällande landskapsförordning.

Verkningar

Förslaget är en åtgärd inom den nya programperiod som genomförs från och med år 2023. Det är i grunden ägnat att främja djurens välbefinnande, vilket också kan främja en för djurhållarna god arbetsmiljö.

Kostnaderna för de föreslagna åtgärderna uppskattas till 2 694 000 euro under perioden 2023 – 2027 varav den Europiska kommissionen genom Ejflu finansierar 43 procent. Landskapet Ålands andel är således 1 535 580 euro.

Uppskattningsvis kommer drygt 4 400 djurenheter av nötkreatur och drygt 930 djurenheter av får att omfattas av åtgärden. Detta motsvarar ca 70 procent av alla nötkreatur och ca 60 procent av alla får på Åland.

Förslaget påverkar inte landskapets organisation. Handläggningen av ansökningarna, kontrollerna och utbetalningen sammanfaller inte med motsvarande tidpunkter för åkerstödsansökningarna varför det merarbetet som förslaget innebär för förvaltningen kan utföras av befintlig personal. Dock förekommer en högre arbetsbelastning under inledningsperioden av en ny stödform, speciellt då motsvarande stödform inte har funnits tidigare på Åland.

Detaljmotivering

1 §. *Tillämpningsområde.* I paragrafen anges landskapsförordningens tillämpningsområde. Landskapsförordningen innehåller närmare bestämmelser om den ersättning för djurens välbefinnande som avses i artikel 70 i förordningen om strategiska planer, som är en del av Finlands CAP-plan (*den strategiska planen*). Ersättning för djurens välbefinnande kan beviljas och betalas ut under den tid som den strategiska planen är i kraft inom ramen för de medel som anslås i landskapets budget.

2 §. *Definitioner.* Paragrafens definitioner är i enhetlighet med definitioner som används för andra former av djurstöd.

3 § *Åtagandeperiod.* Enligt 9 § i landskapslagen om finansiering av landsbygdsnäringsar kan ersättning för djurens välbefinnande beviljas en jordbrukare som åtar sig att utföra minst en åtgärd som främjar djurens välbefinnande. Åtagandeperioden börjar den 1 januari under åtagandeåret och avslutas den 31 december.

4 § *Djurartsspecifika åtgärder som kan väljas till ett åtagande om djurens välbefinnande.* Det är möjligt att välja åtgärder på gårdsbruksenheter med nötkreatur eller får och getter. De närmare villkoren för dessa åtgärder och genomförandet av dem på gårdsbruksenheten framgår närmare längre fram i landskapsförordningen.

5 § *Val av åtgärder.* Enligt 1 mom. är det möjligt att årligen välja åtgärder vid ansökan om ersättning. Åtgärder kan väljas för en eller flera djurarter. För varje djurart måste dock minst åtgärden som gäller välbefinnandeplanen väljas. Valet av åtgärden som gäller välbefinnandeplanen blir således obligatoriskt som en förutsättning för val av andra åtgärder. På gårdsbruksenheten måste antalet djur av den djurart som berörs av åtgärden uppgå till minst det antal som anges i 9 § 2 mom. landskapslagen om finansiering av landsbygdsnäringsar och djuren måste vara i den sökandes besittning. Dessutom bör åtgärden vara lämplig i förhållande till jordbruksföretagets produktionsstruktur och dess tekniska arrangemang. Jordbrukaren bör genomföra åtgärden beträffande alla produktionsdjur av den djurart eller grupp av djur som omfattas av åtgärden.

6 § *Beräkning av det djurantal som förutsätts för att ersättning för djurens välbefinnande ska betalas.* Vid beräkningen av antalet djurenheter ska det genomsnittliga antalet djur på jordbruksföretaget under det berörda kalenderåret beaktas och antalet djur beräknas i enlighet med bestämmelserna 5 § statsrådets förordning om djurenheter i vissa ersättningar för landsbygdsutveckling och nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (FFS x:2023). Antalet djur ska omräknas till djurenheter med hjälp av koefficienterna i bilagan till denna förordning.

7 § *Allmänna villkor för beviljande av ersättning för djurens välbefinnande.* I 1 mom. nämns de EU-bestämmelser och nationella bestämmelser om identifiering och registrering av djur som en mottagare av ersättning måste följa. Kravet på journalföring fastställs som en del av identifierings- och registreringsskyldigheten som gäller ersättning och stöd. Journalföringen över djuren är av avgörande betydelse, särskilt för kontroller på plats. Om en gårdsbruksenhet med nötkreatur, får eller getter inte lämnar in elektroniska anmälningar direkt till djurregistret ska på gårdsbruksenheten, i enlighet med bestämmelserna om märkning och registrering av djur, föras djurbokföring

med aktuella uppgifter om djuren på hållandeplatsen. Den som innehar en ovannämnd djurart är i vilket fall som helst skyldig att föra register enligt lagstiftningen om identifiering och registrering, även om jordbrukaren inte ansöker om stöd.

I 2 mom. föreskrivs att en åtgärd som omfattas i välbefinnandeplanen måste genomföras för varje djurart, för att ersättning för de andra åtgärderna som rör de djurarterna ska kunna beviljas.

8 § *De djurartsspecifika åtgärdernas minimikrav.* I paragrafen regleras minimikrav som fastställs i nationell lagstiftning för de djurspecifika åtgärderna i ersättningen för djurens välbefinnande, dvs. den så kallade basnivån, som den person som har valt åtgärden måste följa för att ersättningen för djurens välbefinnande ska kunna betalas ut. Basnivån för varje djurart består av nationell lagstiftning om djurs välbefinnande. Dock beviljas ingen ersättning för uppfyllande av endast basnivån, utan ersättning ska endast betalas för genomförandet av åtgärder som går utöver minimikraven.

9 § *Välbefinnandeplan för nötkreatur.* I paragrafen preciseras villkoren för åtgärden gällande välbefinnandeplanen för nötkreatur. Enligt 1 mom. gäller välbefinnandeplanen alla nötkreatur på gårdsbruksenheten. Välbefinnandeplanen är en årlig plan för hantering och utveckling av verksamheten som innehåller gårdsspecifika åtgärder för nötdjurens välbefinnande, hälsovård och biosäkerhet. Jordbrukaren ska ha en välbefinnandeplan från och med början av åtagandeperioden. I paragrafen anges vad som ska ingå i välbefinnandeplanen. På nötkreatursgårdar ska de gårdsspecifika åtgärder som ingår i välbefinnandeplanen omfatta åtgärder som syftar till att säkerställa att automatiken och systemen fungerar, förberedelser för funktionsstörningar, planering och uppföljning av produktionen och utfodringen, planering av åtgärder relaterade till förebyggande av smittor och av biosäkerhet samt förbättring av nötkreaturs välbefinnande.

I 2 mom. definieras den nationella lagstiftning som ska följas som minimivå för åtgärden.

10 § *Sjuk-, behandlings- och kalvningsboxar för nötkreatur.* Åtgärden gäller alla nötkreatur på gårdsbruksenheten. I 1 och 2 mom. regleras antalet boxar och utrymmeskrav. I 3 mom. regleras den utrustning som krävs i boxarna. Sjuk-, behandlings- och kalvningsboxarna underlättar hantering och medicinerings av sjuka och kalvande djur. Djurens tillfriskning sker snabbare, kalvningarna går lättare och produktionsförlusterna minskar.

I 4 mom. definieras den nationella lagstiftning som ska följas som minimivån för åtgärden.

11 § *Främjande av förhållanden under vilka kalvar hålls.* Åtgärden gäller gårdsbruksenhetens alla nötkreatur som är under sex månader gamla. Paragrafen reglerar förhållandena på kalvarnas liggplatser, utrymmeskrav och utfodring. Genom att åtgärden genomförs kan kalvdödligheten och djurskadorna minska.

I 3 mom. definieras den nationella lagstiftning som ska följas som minimivån för åtgärden.

12 § *Främjande av förhållanden under vilka nötkreatur av handjur hålls.* Åtgärden gäller gårdsbruksenhetens alla nötkreatur av handjur som är mellan sex och 18 månader gamla. Paragrafen reglerar liggplatserna, uppbindning och utrymmeskrav.

I 3 mom. definieras den nationella lagstiftning som ska följas som minimivån för åtgärden.

13 § *Välbeffinnandeplan för får och getter.* I paragrafen anges närmare villkor för åtgärden som gäller välbeffinnandeplanen för får och getter. Åtgärden gäller alla får och getter på gården. Välbeffinnandeplanen är en årlig plan för hantering och utveckling av verksamheten som innehåller gårdsspecifika åtgärder för fårs och getters välbeffinnande, hälsovård och biosäkerhet. Jordbrukaren bör ha en välbeffinnandeplan från och med början av åtagandeperioden. I paragrafen anges vad som ska ingå i välbeffinnandeplanen. På får- och getgårdar ska de gårdsspecifika åtgärder som ingår i välbeffinnandeplanen omfatta åtgärder för att säkerställa att automatiken och systemen i djurstallar fungerar, förberedelser för funktionsstörningar, planering och övervakning av produktion och utfodring, skydd mot sjukdomar samt planering av förbättrande av skötselåtgärderna och förhållandena under vilka djuren hålls.

I 2 mom. definieras den nationella lagstiftning som ska följas som minimivå för åtgärden.

14 § *Främjande av förhållanden under vilka får och getter hålls.* Åtgärden gäller alla får och getter på gården. I 1 mom. fastställs krav på boxar och utrymmeskrav för får och getter. I 2 mom. fastställs krav för boxar för baggar och bockar. I 3 mom. fastställs krav på boxar för lamm. För lammen ska finnas lammkammare. Med hjälp av lammkammare kan utvecklingen av lammen påskyndas. I 4 mom. finns bestämmelser om sjuk- och behandlingsboxar.

I 5 mom. definieras den nationella lagstiftning som ska följas som minimivå för åtgärden.

15 § § *Utbetalning av ersättningen för djurens välbeffinnande.* I paragrafen föreskrivs om utbetalningen av ersättningen för djurens välbeffinnande.

16 § *Belopp.* I paragrafen föreskrivs beloppet av ersättningen för djurens välbeffinnande. Ersättningen betalas per djurenhet.

17 § *Beaktande av Europeiska kommissionens beslut.* Den ersättning som avses kan endast beviljas om inget annat hinder för beloppet finns till följd av den Europeiska kommissionens beslut.

18 § *Ikraftträdelse.* Denna landskapsförordning är avsedd att träda i kraft samtidigt med den nya landskapslag (2023:xx) om finansiering av landsbygdsnärningar som behandlas i lagtinget. Avsikten är efter landskapsregeringens beslut om landskapsförordningens ikraftträdande kunna hantera stödansökningar innan dess ikraftträdande, dock så att beslut om beviljande av stöd förutsätter att bestämmelserna trätt i kraft.

Förordningstext

Följande landskapsförordning föreslås antagen.

LANDSKAPSFÖRORDNING om ersättning för djurens välbefinnande

Med stöd av 5 § 5 mom., 9 § 3 mom., 29 § 2 mom. och 32 § 5 mom. landskapslagen (2023:x) om finansiering av landsbygdsnäringar föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde

I denna landskapsförordning finns bestämmelser om den ersättning för djurens välbefinnande som avses i artikel 70 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 om fastställande av regler om stöd för de strategiska planer som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken och som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt om upphävande av förordningarna (EU) nr 1305/2013 och (EU) nr 1307/2013, nedan *förordningen om strategiska planer* samt om verkställande av denna ersättning.

Ersättningen för djurens välbefinnande är en del av Finlands strategiska plan för den gemensamma jordbrukspolitiken 2023–2027 (*den strategiska planen*) som har godkänts av EU-kommissionen. Ersättningen för djurens välbefinnande kan beviljas och betalas under den tid den strategiska planen är i kraft inom ramen för de medel som avsatts i landskapets budget.

2 §

Definitioner

I denna landskapsförordning avses med

- 1) *nötkreatur* ett nötkreatur som hålls för produktion av mjölk, kött eller andra livsmedel eller hudar eller för andra motsvarande ändamål,
- 2) *kalv* ett nötkreatur som är yngre än sex månader,
- 3) *tacka* ett över 12 månader gammalt får av honkön,
- 4) *lamm* ett minst två månader och högst 12 månader gammalt får,
- 5) *bagge* ett över 12 månader gammalt får av hankön,
- 6) *bock* en över 12 månader gammal get av hankön, dock inte dvärgget samt med
- 7) *lammkammare* ett begränsat område dit alla lammen ryms samtidigt och där det finns foder som är lämpligt för lamm

3 §

Åtagandeperiod

Åtagandet som gäller djurens välbefinnande börjar den 1 januari och slutar den 31 december.

4 §

Djurartsspecifika åtgärder som kan väljas till ett åtagande om djurens välbefinnande

På en gård med nötkreatur kan följande åtgärder väljas:

- 1) Välbefinnandeplan för nötkreatur.
- 2) Sjuk-, behandlings- och kalvningsboxar för nötkreatur.
- 3) Främjande av förhållanden under vilka kalvar hålls.
- 4) Främjande av förhållanden under vilka nötkreatur av handjur hålls.

På en gård med får och getter kan följande åtgärder väljas:

- 1) Vålbefinnandeplan för får och getter.
- 2) Främjande av förhållanden under vilka får och getter hålls.

5 §

Val av åtgärder

Jordbrukaren kan välja djurartsspecifika åtgärder årligen i samband med ansökan om ersättning för djurens välbefinnande. Jordbrukaren kan förbinda sig att genomföra åtgärder för en eller flera djurarter. För varje djurart ska minst åtgärden gällande välfärdsplanen väljas. Jordbrukaren kan välja en djurartsspecifik åtgärd om åtgärden lämpar sig för gårdens produktionsstruktur och dess tekniska arrangemang. Jordbrukaren ska genomföra åtgärden i fråga om de produktionsdjur av den djurart eller den djurgrupp som åtgärden gäller och som jordbrukaren har i sin besittning.

6 §

Beräkning av det djurantal som förutsätts för att ersättning för djurens välbefinnande ska betalas

Vid beräkningen av det antal djurenheter som är en förutsättning för att ersättning för djurens välbefinnande ska betalas ska det genomsnittliga djurantalet på gården under kalenderåret beaktas på det sätt som anges i 5 § statsrådets förordning om djurenheter i vissa ersättningar för landsbygdsutveckling och nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (FFS x/2023). Antalet djur ska omräknas till djurenheter med hjälp av koefficienterna i bilagan till denna landskapsförordning.

7 §

Allmänna villkor för beviljande av ersättning för djurens välbefinnande

Ersättning för djurens välbefinnande kan beviljas för ett djur som har identifierats och registrerats från och med ingången av åtagandeperioden i enlighet med

1) artikel 102 och del IV avdelning I kapitel 2 avsnitt 1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 om överförbara djursjukdomar och om ändring och upphävande av vissa akter med avseende på djurhälsa ("djurhälsolag"),

2) artikel 22 och 23, del III avdelning I kapitel 1 och 2 samt del III avdelning II kapitel 1 och 2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/2035 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 vad gäller bestämmelser om anläggningar som håller landlevande djur och kläckerier samt om spårbarhet för vissa hållna landlevande djur och kläckägg,

3) artikel 3, 13 och 14 i kommissionens genomförandeordning (EU) 2021/520 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 vad gäller spårbarhet för vissa hållna landlevande djur samt

4) lagen om identifiering och registrering av djur (FFS 1069/2021) och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

En förutsättning för att ersättning ska beviljas fullt ut är att jordbruksföretagets alla stödberättigande och potentiellt stödberättigande nötkreatur, får och getter under kalenderåret har identifierats och registrerats på ovan nämnt sätt och att djuren finns på den angivna hållandeplatsen. Aktören på hållandeplatsen ska iaktta den skyldighet att föra journal och bevara handlingar som fastställs i artikel 102 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 om överförbara djursjukdomar och om ändring och upphävande av vissa akter med avseende på djurhälsa ("djurhälsolag")

För varje djurart ska åtgärden gällande välbefinnandeplanen genomföras för att ersättning för andra åtgärder som gäller den djurarten ska kunna beviljas.

8 §

De djurartsspecifika åtgärdernas minimikrav

Som minimikrav för de djurartsspecifika åtgärderna, som gäller ersättning för djurens välbefinnande som avses i 4 §, ska iakttas 5 och 6 §§ djurskyddslagen (1998:95) för landskapet Åland, nedan kallad djurskyddslagen.

En gård med nötkreatur ska förutom bestämmelserna i 1 mom. även iakttas 6 § 1 och 2 mom., 7 § 4 och 6 mom., 8 § 3 mom. första meningen samt 21 § 1 mom. tredje och fjärde meningen, 2, 3 och 5 mom. andra meningen djurskyddsförordningen (1998:96).

En gård med får och getter ska förutom bestämmelserna i 1 mom. även iakttas bestämmelserna i 6 § 2 mom. och 21 § 1 mom. tredje och fjärde meningen, 2 mom. och 5 mom. djurskyddsförordningen.

9 §

Välbefinnandeplan för nötkreatur

Den åtgärd som gäller välbefinnandeplanen för nötkreatur ska genomföras i fråga om alla nötkreatur på gården. Jordbrukaren ska ha en övergripande välbefinnandeplan för nötkreatur från början av åtagandeperioden. Välbefinnandeplanen är en årlig plan för hantering och utveckling av verksamheten, som innehåller gårdsspecifika åtgärder för nötkreaturens välbefinnande, hälsovård och biosäkerhet. I välbefinnandeplanen ska beskrivas, med beaktande av jordbruksföretagets förhållanden och produktionsmetod

1) förhållandena på hållandeplatsen, så som ventilation, dricksvattentillförsel, utfodringssystem och temperaturreglering,

2) beredskap för funktionsstörningar i de system som ska beskrivas enligt punkt 1,

3) genomförande av produktion samt planering av betesgång och utevistelse,

4) utfodringen utgående från den gällande utfodringsplanen för varje djurgrupp och foderanalysen, genomförandet av klimatvänlig utfodring, hur en tillräcklig närings- och vattentillförsel är ordnad samt kalvarnas tillgång till råmjölk,

5) skydd mot sjukdomar,

6) förbättrandet av välbefinnandet, så som förhållandena på djurens liggplats och i gruppboxar, djurens renlighet, skötsel av sjuka och kalvande djur, klövvård och avhorning samt

7) eventuella observationer och utvecklingsbehov.

Den utfodringsplan som avses i 1 mom. 4 punkt ska beräknas utgående från analysen av det huvudsakliga grovfodret, dock inte halm eller bete. I utfodringsplanen ska beaktas djurets tillväxtfas, produktionsnivå och de olika skedena under produktionsperioden

Som miniminivå för åtgärden ska bestämmelserna i 1 § 4 mom., 3 § 1-3 mom. och 4 § 2 mom. första meningen djurskyddsförordningen iakttas.

10 §

Sjuk-, behandlings- och kalvningsboxar för nötkreatur

Åtgärden som gäller sjuk-, behandlings- och kalvningsboxar för nötkreatur ska genomföras i fråga om gårdens alla nötkreatur. För varje påbörjad grupp av 50 nötkreatur som inte har kalvat ska det finnas åtminstone en fast box eller monterbar fristående box eller motsvarande utrymme för ett nötkreatur som har insjuknat, behöver vård eller som ska kalva. I en grupp- eller ensambox ska under 12 månader gamla nötkreatur ha ett utrymme på minst sex kvadratmeter per djur och över 12 månader gamla nötkreatur ska ha ett utrymme på minst nio kvadratmeter per djur.

För mjölkkor och dikor som har kalvat ska det för varje påbörjad grupp av 20 kor finnas minst en fast eller monterbar fristående box eller motsvarade

utrymme för ett insjuknat djur, för ett djur som behandlas eller ett djur som ska kalva. I en gruppbox eller i en ensambox ska ytan per djur vara minst nio kvadratmeter. Mjölkkor ska kunna mjölkas maskinellt.

Om djur hålls i gruppboxar bör det finnas beredskap att åtskilja djuren. Liggområdet ska ha ett fast underlag, vara välströat och mjukt. För nötkreatur som är över sex månader gamla kan man använda även boxar med spaltgolv, om där finns liggplats med gummimatta, gummibeklädda stavar eller andra motsvarande konstruktioner som gör golvet mjukare.

Som miniminivå för åtgärden ska bestämmelserna i 5 § 1 mom. djurskyddslagen samt 1 § 5 mom., 2 § 1 och 2 mom., 5 § 2 mom. tredje meningen och 5 mom., 7 § 1 mom. första meningen djurskyddsförordningen iakttas.

11 §

Främjande av förhållanden under vilka kalvar hålls

Åtgärden som gäller främjande av förhållanden under vilka kalvar hålls ska genomföras i fråga om gårdens alla nötkreatur som är under sex månader. Kalvarna ska ha ett välströat och mjukt liggområde med fast golv. Avvanda kalvar som är minst en månad gamla ska hållas i gruppboxar, om inte avskiljande från gruppen är befogat av veterinärmedicinska skäl eller på grund av aggressivt beteende hos djuren. I gruppboxarna ska varje kalv ha ett utrymme på minst 2,25 kvadratmeter. Går kalven med sin mor ska utrymmet vara minst tio kvadratmeter. I denna yta får ingå liggområden och kalvgömmor samt gödselgångar.

På gården ska det finnas fryst råmjölk eller råmjölksersättning för kalvar. Innan råmjölken fryses ner ska dess kvalitet mätas. Det ska föras bok över den frysta råmjölkens kvalitet. Kalven ska under hela drickperioden få mjölk eller mjölkdryck antingen genom att suga på juvret eller genom en napp.

Som miniminivå för åtgärden ska bestämmelserna i 5 § 1 mom. djurskyddslagen samt 5 § 1 mom. första och andra mening, 5 § 2 mom. första och tredje mening, 5 § 5 mom. andra mening, 8 § 5 mom., 33 § och 34 § djurskyddsförordningen iakttas.

12 §

Främjande av förhållanden under vilka nötkreatur av handjur hålls

Åtgärden som gäller främjande av förhållanden under vilka nötkreatur av handjur hålls ska genomföras i fråga om gårdens alla nötkreatur av handjur som är minst sex månader och högst 18 månader. För varje nötdjur ska det finnas en yta på åtminstone 3,5 kvadratmeter i varma stallar och 5,5 kvadratmeter i kalla stallar. Minst hälften av boxens minimiyta för djurgruppen i fråga ska vara liggområde. Liggområdet ska ha fast underlag, vara välströat och mjukt. I boxar med spaltgolv ska på liggplatsen användas en gummimatta, gummibeklädda balkar eller andra motsvarande konstruktioner som gör golvet mjukare.

Nötkreatur av hankön får inte hållas uppbundna om inte någon tillfällig, grundad och godtagbar anledning förutsätter detta. Över åtta månader gamla nötdjur av olika kön, fransett avelstjurar, får inte hållas i samma inhägnad. Är det fråga om högländsboskap är åldersgränsen 10 månader.

Som miniminivå för åtgärden ska bestämmelserna i 5 § 1 mom. djurskyddslagen samt 5 § 1 mom. första och andra mening, 5 § 2 mom. första och tredje mening, 5 § 5 mom. andra mening och 34 § djurskyddsförordningen iakttas.

13 §

Välbefinnandeplan för får och getter

Den åtgärd som gäller välbefinnandeplanen för får och getter ska genomföras i fråga om alla får och getter på gården. Jordbrukaren ska ha en över-

gripande välbefinnandeplan för får och getter från början av åtagandeperioden. Välbefinnandeplanen är en årlig plan för hantering och utveckling av verksamheten, som innehåller gårdsspecifika åtgärder för fårens och getternas välbefinnande, hälsovård och biosäkerhet. I välbefinnandeplanen ska beskrivas, med beaktande av jordbruksföretagets förhållanden och produktionsmetod

1) förhållandena på djurhållningsplatsen, så som ventilation, dricksvattentillförsel, utfodringsystem och temperaturreglering,

2) beredskap för funktionsstörningar i de system som ska beskrivas enligt punkt 1,

3) genomförande av produktion, klippning av fåren, samt planering av betesgång och utevistelse,

4) utfodringen utgående från den gällande utfodringsplanen för varje djurgrupp och foderanalysen, samt hur en tillräcklig närings- och vattentillförsel är ordnad,

5) skydd mot sjukdomar,

6) förbättrandet av välbefinnandet så som djurhållningsplatsens och djurens renlighet, djurhållningsplatsens säkerhet, skötsel av lamm och killingar, lämplig skötsel av sjuka djur parasitbekämpning samt

7) eventuella observationer och utvecklingsbehov.

Den utfodringsplan som avses i 1 mom. 4 punkt ska beräknas utgående från analysen av det huvudsakliga grovfodret och djurens kondition.

Som miniminivå för åtgärden ska bestämmelserna i 3 § 1–3 mom. och 4 § 2 mom. första meningen i djurskyddsförordningen iakttas.

14 §

Främjande av förhållanden under vilka får och getter hålls

Åtgärden som gäller främjande av förhållanden under vilka får och getter hålls ska genomföras i fråga om gårdens alla får och getter. Får och getter ska hållas i gruppboxar där det finns en välströad och mjuk liggplats med fast golv, där alla djur får plats att ligga ner samtidigt. Om ett får eller en get av godtagbar anledning hålls ensam, ska boxen vara minst två kvadratmeter och till sin form sådan att fåret eller geten obehindrat kan vända sig om. Fåret eller geten ska kunna se andra får eller getter.

Baggar och bockar ska hållas i gruppboxar, utom om veterinärmedicinska skäl eller djurets aggressiva beteende kräver isolering. Om det endast finns en bagge eller bock på gården, ska kriterier för ensambox som avses i 1 mom. iakttas. I en gruppbox ska utrymmet per bagge eller getabock vara minst två kvadratmeter.

För tackan och dess nyfödda lamm ska det finnas en lammingsbox där den golvyta som djuren har tillgång till är minst 2,2 kvadratmeter som kan värmas upp eller som är värmeisolerad. Lamm ska ha lammkammare från det att de är två veckor gamla fram till avvänjningen. Kraven på lammingsboxar och lammkamrar gäller inte för tackor och lamm som går på bete.

Sjuk- och behandlingsboxar kan sammanvändas av flera djur samtidigt, men det ska finnas beredskap att isolera ett djur. Sjuk- och behandlingsboxarna ska vara välströade och mjuka och ha fast botten, och det ska finnas möjlighet att värma djuret. I en sjuk- och behandlingsbox som används gemensamt av flera djur eller i ensambox ska det finnas minst två kvadratmeter per ett får eller en get som är minst tre månader gammal.

Som miniminivå för åtgärden ska bestämmelserna i 5 § 1 mom. djurskyddslagen iakttas samt ska 5 § 2 mom. tredje meningen, 5 § 4 mom., 5 § 5 mom. första och andra meningen, 11 § 2 mom. första meningen och 4 mom. 34 § djurskyddsförordningen iakttas.

15 §

Utbetalning av ersättningen för djurens välbefinnande

Ersättningen för djurens välbefinnande betalas ut i två rater. Förskottet eller den första delbetalningen betalas ut på grundval av de djurenheter som enligt uppgifterna i nötkreatursregistret eller får- och getregistret har uppkommit under åtagandeperioden från och med den 1 januari till och med den 30 juni. Den andra raten betalas på grundval av de djurenheter som har uppkommit från och med 1 juli till och med 31 december. Från ersättningen som betalas i den andra raten dras av den ersättning som betalas i första raten.

16 §

Belopp

Ersättning för djurens välbefinnande kan betalas årligen för ersättningsberättigande djur per djurenhet enligt följande tabell.

åtgärd	euro per djurenhet
1) välbefinnandeplan för nötkreatur	17
2) sjuk-, behandlings- och kalvningsboxar för nötkreatur	23
3) främjande av förhållanden under vilka kalvar hålls	321
4) främjande av förhållanden under vilka nötkreatur av handjur hålls	164
5) välbefinnandeplan för får och getter	17
6) främjande av förhållanden under vilka får och getter hålls	98

17 §

Beaktande av Europeiska kommissionens beslut

Den ersättning som avses i denna landskapsförordning ska beviljas om inte något annat föranleds av Europeiska kommissionen beslut gällande detta.

18 §

Ikraftträdelse

Denna landskapsförordning träder i kraft den x.x.2023

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Bilaga

Antalet djur omräknat till djurenheter

I enlighet med 6 § omräknas antalet djur till djurenheter med hjälp av koefficienterna i denna bilaga.

Djurgrupper	Koefficient
Nötkreatur	
- Tjurar, dikor, dikokvigor, mjölkkor och andra nötkreatur, över 2 år	1,00
- Tjurar, dikor, dikokvigor, mjölkkor och andra nötkreatur, 6 månader – 2 år	0,60
- Tjurar, dikor, dikokvigor, mjölkkor och andra nötkreatur, under 6 månader	0,40
Får och getter	
- tackor, hongetter, baggar, bockar	0,20
- lamm och killingar minst 2 månader	0,06

Mariehamn den

L a n t r å d

Föredragande minister